

Slovenščina in svet v malem

51. SSJLK Anketa med udeleženci o tem, od kod njihova ljubezen do našega jezika

Center za slovenski jezik kot drugi/tuji jezik v sodelovanju s Filozofsko fakulteto tudi letos prireja Seminar slovenskega jezika, literature in kulture, ki je namenjen ljudem z željo po znanju slovenščine. Udeleženci se srečajo tudi s slovensko literaturo in kulturo ter občutijo aktualno dogajanje in življenje v Sloveniji. Ker prihajajo iz različnih okolij, smo jih vprašali, zakaj so se odločili, da se udeležijo seminarja.

MARTINA LEJAK

Ana Demšar iz Argentine: »V Argentini sem delala kot profesorica angleščine, zdaj sem upokojena. Slovensko se učim, ker so bili moji starši Slovenci. Zmeraj sem si želela obiskati Slovenijo, potem pa sem dobila štipendijo za poletno šolo in prišla sem. Zelo sem vesela in hvaležna za to. Trenutno stanujem pri svoji sestrični. Ker sem prvič v Sloveniji, sem želela spoznati svoje sorodnike. Sicer pa tečaj slovenščine v Buenos Airesu obiskujem že štiri leta.«

Miloš Jocić iz Srbije: »V Novem Sadu sem asistent na Filozofski fakulteti, predavam slovensko literaturo, zgodovino slovenske literature in slovensko moderno poezijo. Ker doma nisem dobil primerne znanja slovenščine, sem pomislil, zakaj ne bi šel v Ljubljano, v Slovenijo, kjer bi se naučil jezika in tako postal bolj kompetenten za svoje delo. Zaljubljen sem v slovensko literaturo, v avtorje, kot so France Prešeren, Srečko Kosovel, Tomaž Šalamun. Slednji je moj najljubši pesnik. Rad bi jih bral v izvirnem jeziku. Prav tako bi rad slovensko literaturo prevajal.«

Valentin Florjančič iz Italije: »Sem iz Beneške Slovenije in slovenščina je moj materni jezik. Doma govorimo v beneškoslovenskem narečju, ki mi je pomagalo pri učenju knjižne slovenščine. V

Špetru Slovenov sem obiskoval dvojezično osnovno šolo, vedno sem tudi hodil v Slovenijo na taborje in poletne šole, saj sem si želel izboljšati poznavanje slovenskega jezika. Sicer dobim malo priložnosti za uporabo knjižne slovenščine.«

Esther Wratschko iz Avstrije: »Moj fant prihaja iz slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem, na Dunaju vodim pevski zbor, ki ga sestavljajo člani slovenske manjšine, tako da poznam veliko ljudi iz slovenske manjšine v Avstriji. Tudi moj dedek je bil iz Slovenije, vendar iz nemško govoreče manjšine in ni govoril slovensko. Želela sem se naučiti enega od slovanskih jezikov, in ker me slovenščina najbolj obkroža, sem se odločila zanjo.«

Lektorice o državi in narodu

Seminar je sestavljen iz predavanj in lektorskih vaj, na katerih udeleženci poglobljajo svoje znanje s pomočjo lektorskih in fonetičnih vaj ter vaj iz konverzacije. Osrednja tema letošnjega seminarja je *Dr-*

žava in narod v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi, zato smo lektorice povprašali, kako izbrano temo vključujejo v lektorske vaje.

Magda Lojk z lektorata v Moskvi: »Temo seminarja sem nameravala vključiti v lektorske vaje tako, da bi izpostavila nekaj stereotipov. Česa več pa zaradi ravni predznanja ne bomo vključili, političnih debat ravnó ne bomo imeli. Učenci prihajajo z vseh koncev sveta, tako se lahko hitro razvije pogovor o tem, kako je pri nas, kako je pri njih. Jaz opišem slovensko situacijo, oni opišejo rusko ...«

Tina Jugović z lektorata v Kattovichah: »V moji skupini bomo šli skozi hiter pregled slovenske zgodovine, turizma, gospodarstva, znanih Slovencev in pop kulture. Danes smo na primer obravnavali družino in v to vključili statistiko. Recimo, kdaj se Slovenci poročijo, kdaj imajo otroke, koliko je razvez. Pogovarjali smo se o delitvi del v gospodinjstvu, ali še obstaja delitev dela po spolu. In so vsi rekli, da ne. Potem sem pa vprašala, kdo

menja plenice, in so rekli, seveda ženske. Nekateri so se pretvarjali, da moški. Poljaki recimo pravijo, da plenice menjajo moški. Tako se veliko naučimo eni od drugih.«

Nataša Hribar z lektorata v Cellovcu: »V izpopolnjevalni skupini smo dva dni obravnavali temo, ki so si jo učenci izbrali: Slovenija oziroma Jugoslavija po drugi svetovni vojni. Tako smo se precej pogovarjali o takratnem političnem sistemu, o usodi slovenščine, potem smo prešli do sožitja oziroma nesožitja med jugoslovanskimi narodi, pa do romana *Čefurji raus!* in obravnavali tudi kletvice v slovenščini. In na koncu pripeljali temo do tolerantnosti in netolerantnosti na splošno.«

Metka Lokar z lektorata v Pekingu: »Veliko se pogovarjamo o stvareh, ki se dotikajo slovenske kulture, vsakdanjega življenja. Vsi poskušamo vpeljati temo država in naroda čim manj očitno, spontano. Veliko že vedo, saj so prej obiskali tečaj slovenskega jezika. Imam zelo pisano skupino. Dve udeleženci sta iz Bolgarije, drugi pa so iz Anglije, Madžarske, Avstrije, Italije, Argentine, Litve. V predavalnici smo res svet v malem. Seminar je kulturna delavnica, ne samo jezikovna. Zanimivo je, ko primerjamo države med seboj. Pa tudi ko pridemo do primera v jeziku, ki je za nas kot naravne govorce samoumeven in si sploh ne predstavljamo, da bi se lahko kdo spotaknil obenj. Ampak se spotikajo in potem se še mi nekaj naučimo.«

Maja Rančigaj z lektorata v Veliki Britaniji: »V moji skupini so tri udeleženke iz Italije, dve iz Nemčije, po ena iz Makedonije, Bolgarije in Kitajske, ena iz Kitajske še pride. Čuti se, če imajo učenci slovensko osnovo, takrat besede hitreje osvajajo. Pri začetnih skupinah je težje govoriti o državi in narodu, saj je zanje celotno besedišče popolnoma novo. Razmišljala sem, kaj bi se dalo vključiti v vaje, da ne bi bilo na silo. V učenje o barvah sem denimo vključila slovensko zastavo.«

Predavalnice Filozofske fakultete gostijo ljudi, ki se učijo slovenščine.

FOTO MAVRIC PIVK

DELO, 15. 7. 2015, leto 57, št. 162, str. 18